

El jardí a l'hivern

Pensar en l'arbust

Les activitats més importants a fer en els jardins de Lleida durant l'hivern és la poda d'arbres i alguns arbustos i el canvi de la flor de temporada.

En els nostres jardins, l'arbust és un element imprescindible perquè aquests tinguin personalitat. Si bé les plantes baixes i entapissants aporten l'elegància i els detalls, i els arbres són la rigidesa i la fermesa, els arbustos donen personalitat i encant al jardí.

Els tres elements esmentats (arbres, arbustos i plantes baixes) formen tot el jardí i sense una de les tres parts aquest seria incomplet. L'arbust és l'element que més contribueix al fet que les tres parts formen un jardí ben estructurat, ja que uneix els altres dos nivells (arbres i plantes baixes).

En la jardineria actual sovint s'oblida l'arbust, amb la qual cosa els jardins queden reduïts a gespa, plantes baixes i arbres. Aquest fet es deu a qüestions d'estalvi econòmic i falta d'imaginació. El resultat són uns jardins sense personalitat i amb una gran desconexió entre els seus elements (arbres de gran alçada i plantes baixes).

A més, hi ha moltes raons per utilitzar arbustos en els nostres jardins:

-Econòmicament, a causa de l'espai que ocupa, l'arbust és més econòmic que les plantes de flor i que la gespa.

-Ateses les dures condicions climàtiques de

l'hivern, l'arbust és la millor solució per a jardins de baix manteniment i atractius tot l'any.

-La gran varietat actual d'arbustos disponibles en els vivers i *gardens centers* permet trobar arbustos amb característiques molt diverses de tamany, forma, textura i floració (color, intensitat i època de floració).

-Els jardins mediterranis, històricament, sempre han contingut arbustos.

Així, doncs, en el cas d'estar preparant la plantació d'un jardí caldrà pensar en l'arbust. Aquest ens permetrà aportar color al jardí en diferents èpoques de l'any, mantenir el color verd durant l'hivern, ressaltar els camins, formar tanques, aïllar un espai de joc o descans, etc.

En el cas dels jardins ja plantats caldrà pensar en la poda. Són molts els arbustos que per presentar un bon aspecte necessiten una poda determinada. La millor època de la poda és la sortida d'hivern tot i que molts es poden podar a l'hivern. La poda sempre ha d'anar encaminada a obtenir el millor aspecte de l'arbust:

-La majoria d'arbustos plantats per la seva forma es poden retallar per modelar-los i evitar tamany excessius (tuies, llorer reial, boix, evònim, bèrberis, etc.).

-A alguns arbustos amb formes irregulars se'ls fa una poda que consisteix a pinçar les branques a 10 cm per obtenir un fullatge més dens (*pyracantha*, codonyer del Japó, cotoneàster, etc.).

-Hi ha arbustos que no necessiten la poda si no és per mantenir el tamany (*viburn*, pitòspor, etc.).

-Molts arbustos de forma irregular requereixen una poda que consisteix a eliminar els brots més vells que surten de la base de la planta. S'elimina el brot sencer (*forsythia*, *abelia*, *cotoneaster lactea*, *kerria*, etc.).

-La formació de l'arbust fins a obtenir un vas és molt atractiva en plantes com la lagerstrèmia i l'hibisc.

Finalment, cal tenir en compte que els arbustos que floreixen abans de la brotació (*forsythia*, codonyer del Japó) no s'han de podar fins acabada la floració (principi de març) per tal que aquesta sigui més espectacular.

Xavier Gomà

Arriba l'hivern

jardí, i poder fugir cap a un esbarjo que ens faci oblidar els malsdecaps que ens produeix la vida quotidiana.

El senzill fet de tenir un jardí, ens farà tenir un sentiment d'observació i cura de la nostra tan malmesa natura, i observar el moviment que en ella es produeix, per intentar reproduir-lo dins de casa nostra.

Tot això és molt bonic, però també està associat al maldecap que ens produeix veure qualsevol fet que espatlli l'entorn natural. És a dir, l'aparició de pugons, fongs..., i entrebancs que molts cops ens fan estar a punt de llençar la tovallola.

En aquest apartat de jardineria intentaré resoldre tots aquests problemes, i també fer-vos veure com n'és de senzill mantenir un jardí o una planta d'interior sense haver de sulfatar cada dia o haver de dependre d'un professional perquè ens vingui a fer les feines més senzilles, per la ignorància de no saber-les fer nosaltres mateixos.

INTRODUCCIÓ

En un món en què viure prop de la natura s'ha convertit en una necessitat vital per poder arribar a respirar, i sobretot trobar un lloc d'espai obert, ens ha fet entrar dins de la mecànica de tenir un

PLAGUES

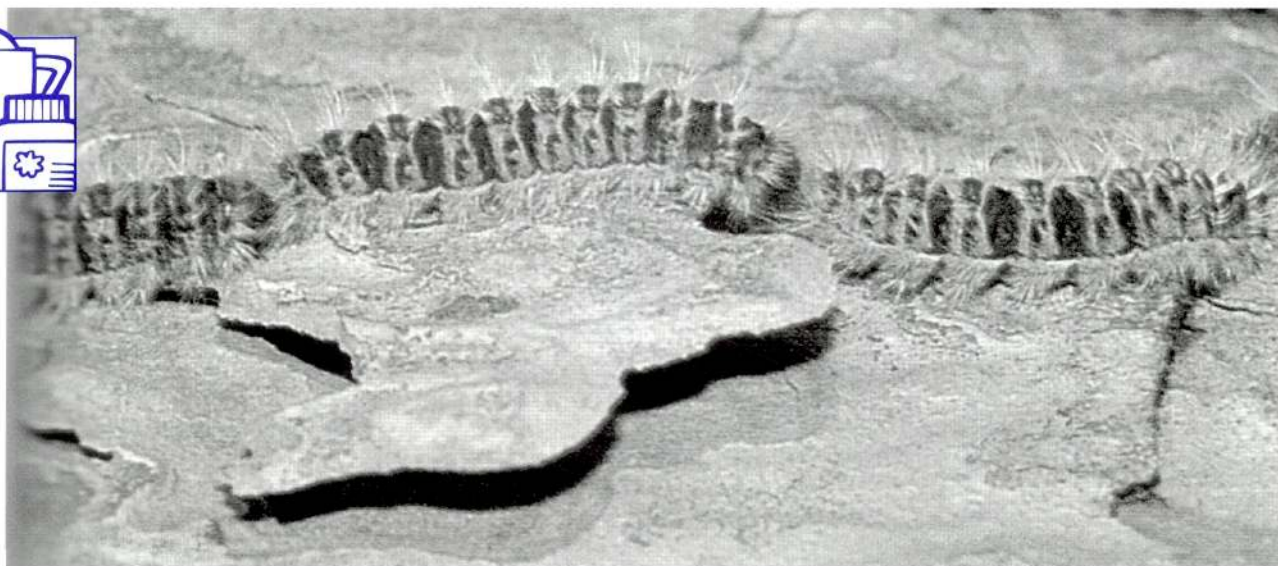
La processionària del pi

La *Thaumtopoea pytiocampa* és un lepidòpter paràsit dels nostres pins i altres coníferes.

El seu cicle vital comença a mitjan de juliol, quan les papallones volen. Realitza la posta d'ous sobre les agulles dels pins (són com fideus foradats que estan incrustats en les agulles del pi, amb un color marró clar i envoltats per una mena d'escata per protegir la posta).

A final de setembre neixen les erugues, les quals comencen a formar les bosses característiques a les puntes de les branques de la part assolellada de la planta, on comencen a menjar les fulles de les puntes de les branques.

PLAGUES

La processionària del pi

La *Thaumtopoea pytiocampa* és un lepidòpter paràsit dels nostres pins i altres coníferes.

El seu cicle vital comença a mitjan de juliol, quan les papallones volen. Realitza la posta d'ous sobre les agulles dels pins (són com fideus foradats que estan incrustats en les agulles del pi, amb un color marró clar i envoltats per una mena d'escata per protegir la posta).

A final de setembre neixen les erugues, les quals comencen a formar les bosses característiques a les puntes de les branques de la part assolellada de la planta, on comencen a menjar les fulles de les puntes de les branques.

A final de febrer és quan es produeix la processó d'enterrament (tal i com es veu a la fotografia, i d'aquí li ve el nom) i les erugues s'enterren pels voltants de la planta hostatgera, per convertir-se en crisàlides i un altre any tornar a començar el seu cicle vital (les crisàlides poden restar en el terra fins a set anys i eclosionar esglaonadament, segons la climatologia i per assegurar la continuïtat de l'espècie).

Dins de les bosses, viuen centenars d'erugues i poden arribar a temperatures superiors als setanta graus (encara no s'ha esbrinat com poden aconseguir-ho).

Les erugues tenen uns pèls urticants que són molt perillosos i poden fins i tot arribar a produir la ceguesa si ens va el seu polsim al ulls.

GESPA

Escarificar. Si no ho hem fet durant la tardor, podem fer-ho de febrer a abril.

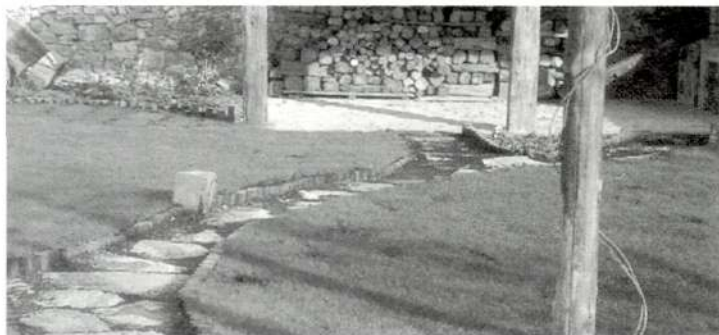
Ressemar. Podem fer-ho quan escarifiquem. La varietat de gespa aconsellaria que fos la *ray-grass* pel seu ràpid creixement i fortlesa.

Eliminar la molsa. Mitjançant l'aplicació de sulfat de ferro en dosis de dos quilograms per cinc metres quadrats, i després d'uns dies escarificar.

Regar. Caldrà regar tant sols si la gespa ho necessita durant l'hivern, i a mesura que avanci la primavera anar incrementant el temps de reg.

Adobar. A final de febrer caldrà incorporar un adob d'alliberament lent, i de durada de sis mesos.

Aparició de fongs. Si realitzem una bona política de reg i adobatge no ha de tenir problemes la gespa. Però si l'any anterior ja n'hem patit, caldria fer dos tractaments durant el mes d'abril.

FITXA TÈCNICA

LA FLOR DE NADAL

La *Euphorbia pulcherrima*, més coneguda per flor de Pasqua, nadalenca, etc., és la planta de les dates de Nadal i que està batent rècords de venda tot i comercialitzar-se tan sols per aquestes dates.

Situació. Cal tractar-la com una planta d'interior normal, però tenint molt de compte amb els corrents d'aire.

Adob. Adobar-la amb un adob específic de plantes de floració i segons les dosis del productor.

Reg. Cal tenir-la sempre entre humida i seca, utilitzar aigua a temperatura ambient i exempta de clor, per donar-li una humitat ambiental cal col·locar un plat d'aigua prop de la planta, però mai polvoritzar les fulles.

Floració. Quan adquirim la planta a les dates de Nadal, ja està florida i amb les bràctees vermelles (són les fulles vermelles que envolten

la flor). Però perquè sigui així en anys successius caldrà seguir una sèrie d'instruccions:

1-Quan comencen a groguejar les fulles (febrer, març), cal podar la planta a dos o tres gemmes, i trasplantar-la en un recipient més gran.

2-Col·locar-la en un lloc d'interior com qualsevol altra planta fins a final de setembre.

3-A final de setembre col·locar-la en un lloc fresc i sec, i que tan sols tingui de sis a vuit hores de llum al dia.

4-Tan sols cal esperar deu dies abans de Nadal per treure-la vermella i preciosa i poder-la col·locar on ens sembli millor.

Plagues:

Botritis. Cal evitar els excessos d'humitat tant en el test com en les fulles.

Paràsits. Pot ser atacada per pugons, mosca blanca o altres paràsits. Per controlar-los tan sols cal polvoritzar la planta amb matamosques a una certa distància i sense mullar les fulles.

Caiguda de fulles. És deguda al fet de regar massa la planta o fer-ho amb aigua freda.

